

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 247/2019
20.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Славише Војиновића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају и саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези чланова 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Војиновића - адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.174/17 од 12.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 882/2018 од 14.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2019.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Војиновића - адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.174/17 од 12.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 882/2018 од 14.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.174/17 од 12.06.2018. године, између осталих, окривљени Славиша Војиновић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају и саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези чланова 30. и 33. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.09.2014. године до 11.09.2014. године и од 03.09.2016. године до 17.04.2018. године.

Истом пресудом према окривљеном Славиши Војиновићу је изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге хероина бруто тежине 10,35 грама и 150 таблета плаве боје синтетичког порекла, а који се по правноснажности пресуде имају предати ПУ Ниш и уништити. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати Вишем јавном тужилаштву у Нишу износ од 400,00 динара и Вишем суду у Нишу износ од 18.064,16 динара, те да на име судског паушала исплати суду износ од 9.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 882/2018 од 14.11.2018. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, окривљеног Славише Војиновића, његовог браниоца и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.174/17 од 12.06.2018. године потврђена, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка на чије је плаћање обавезан окривљени АА, а у ком делу је усвајањем жалбе његовог браниоца првостепена пресуда укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Славише Војиновића - адвокат Игор Петровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те укине правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.174/17 од 12.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 882/2018 од 14.11.2018. године и предмет врати Вишем суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у образложењу захтева само наводи да је суд повредио закон јер се у радњама окривљеног Славише Војиновића једино могу стећи субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 246а КЗ у покушају, а не обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају и саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези чланова 30. и 33. КЗ, за које дело га је суд правноснажно огласио кривим, а што би по налажењу овога суда представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и

полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, истицањем да како изведеним доказима није на несумњив начин утврђено да је окривљени имао намеру да предметну опојну дрогу стави у промет осуђеницима у КПЗ у Нишу, већ је само утврђено да је окривљени зависник од опојних дрога, то је суд требало да га, с обзиром на количину пронађене опојне дроге, огласи кривим за кривично дело из члана 246а КЗ у покушају.

Како је, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док се суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, у образложењу захтева се наводи и да је изрека пресуде противречна сама себи, као и да су разлози дати у образложењу пресуде међусобно противречни, јер суд у образложењу пресуде наводи да се супстанца алпразолама налази на Листи опојних дрога и психотропних супстанци („Службени гласник РС“ број 24/05 од 15.03.2005. године), а у налазу и мишљењу вештака се наводи Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“ број 111/17 од 11.12.2017. године), а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осим тога, у образложењу захтева се наводи и да је чињенично стање непотпуно утврђено, јер из исказа вештака произилази да није појединачно хемијски вештачено свих 150 пронађених таблета, већ само једна таблета, при чему ове таблете нису биле у фабричком паковању, а бранилац окривљеног оспорава и налаз и мишљење дат од стране НКТЦ - Одсек за КТЦ у Нишу, износећи своје мишљење да исти није дат од стручне установе, као и да је дат пристрасно с обзиром на начин вештачења и понашање вештака, а сви ови наводи браниоца окривљеног по налажењу Врховног касационог суда у битном представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцене доказа дате од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Војиновића - адвоката Игора Петровића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.